

*Пам'яті моєї незабутньої, дорогої і коханої
дружини Раїси Олександрівни Климової
(Фурманенко)
присвячую...*

Олександр Климов

**НА БЕРЕГАХ
ШЕСТИ РІЧОК**

Частина перша

**КИЇВЩИНА
НА БЕРЕГАХ ТАРГАНУ І РОСІ**

Суми
ВВП “Мрія-1”
2014

УДК 82-94 (477.52)
ББК 84 (4Укр - 4Сум) 6-
49 К 51

*Книга видана за фінансової підтримки голови фонду
ім. П.І.Калнишевського, голови Роменського земляцтва,
народного депутата України ІУ скликання
Івана Миколайовича Рішняка.*

Климов О. В.

К 51 На берегах шести річок : частина перша : Київщина. На берегах
Таргану і Росі / Олександр Климов. - Суми: видавничо-ви-
робниче підприємство "Мрія-1", 2014. - 304 с.
ISBN 978-966-566-607-3

Основою для створення книги в трьох окремих частинах стали автобіографічні спогади. Не прикрашаючи тогочасну дійсність (30-і - 90-і роки ХХ століття), автор на конкретних фактах відтворює дух далеко не ідеальної епохи, починаючи з дитячих літ, проведених на селі, і завершуючи сьогоднішнім, теж далеко не простим. Перша частина розповіді під назвою «Київщина. На берегах Таргану і Росі» охоплює період дитинства, юності і перших кроків у самостійне трудове життя.

Для широкого кола читачів.

УДК 82-94 (477.52) ББК
84 (4Укр - 4Сум) 6-49

ISBN 978-966-566-607-3

© Климов О.В., 2014
© ВВП "Мрія-1",

ВІД АВТОРА

У моїх автобіографічних спогадах йдеться про довоєний період, роки війни, післявоєнний відрізок часу - і до наших днів. Я не ставив перед собою мети претендувати на оцінку й аналіз минулого. Пригадую тих, з ким ріс, навчався, працював. Пригадую той час, в якому ми жили. Всі ми були продуктом тієї епохи. Попередні покоління зробили багато і сприяли подальшому розвитку України, хто б що і як не говорив. Вони за лічені роки відбудували зруйноване страшною війною господарство.

Я був учасником тих подій. За кілька десятиріч країна пройшла шлях від дерев'яного плуга до космічних кораблів. Старше покоління, наші батьки були носіями суспільних відносин того часу. Вони заклали фундамент для нашого спільного дому, щоб ми його збудували.

Не варто відкидати все, що було в минулому. Краще, корисне, надійне необхідно зберегти і в нових умовах використати для загальної справи.

На знак глибокої поваги і шани до прадідів, дідів і батьків на сторінках спогадів намагався зберегти і продовжити пам'ять про них для тих, кому вони були і залишилися рідними, близькими, знайомими, для їхніх онуків і правнуків, для прийдешніх поколінь.

Розповідаючи про себе, висловлюю особисте бачення й оцінку окремих подій, так як їх розумів і розумію. Можна погоджуватися, можна заперечувати. У кожного свої погляди, своя оцінка минулого і сьогодення. А час - великий, найгеніальніший і непогрішимий критик - скаже своє слово.

***З повагою Олександр
Климов***